

РЕШЕНИЕ

№ 18002

гр. София, 27.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав, в
публично заседание на 30.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мая Сукнарова

при участието на секретаря Йоана Владимирова, като разгледа дело номер **1536** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.39, ал.1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Образувано е по жалба от И. И. Х., подадена чрез упълномощения процесуален представител адв. С. М. М. Х., срещу отказ на „ЕОС Матрикс“ ЕООД за предоставяне на лични данни, обективиран в писмо № 00182/20.01.2025 г.

С жалбата се твърди, че оспореният отказ е незаконосъобразен като издаден в нарушение на административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби, както и в несъответствие с целта на закона. Според жалбоподателя, администраторът на лични данни „ЕОС Матрикс“ ЕООД е нарушил правото на достъп на субекта на лични данни по чл.15 от Регламент 2016/679, както и по чл.20 от Регламента. Иска се отмяна на оспорения отказ. Претендират се разноски.

Ответникът – „ЕОС Матрикс“ ЕООД в съпроводителното писмо, с което административната преписка е изпратена в съда, както и в открито съдебно заседание чрез процесуалния си представител юрк. М., оспорва жалбата, като на първо място счита, че същата е недопустима, поради липса на предмет. Според ответника, заявлението за предоставяне на лични данни не било изпратено на коректния имейл адрес, а на общия адрес на дружеството. На второ място, намира жалбата за неоснователна, доколкото искането на жалбоподателя не можело да бъде квалифицирано като искане по смисъла на ОРЗД. В случая се искало копие от договор за кредит и в тази връзка се посочва, че договорите за кредит са правни документи, съставени между две страни и не попадат в обхвата на чл.20 от ОРЗД. Иска жалбата да бъде оставена без разглеждане, а в условията на алтернативност - отхвърлена. Претендира разноски в размер на 150 лева за

юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не взема участие в производството по делото.

Съдът, след като се запозна с жалбата, становищата на страните и приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 02.01.2025 г. е подадена молба с вх. № ВМ-00002 от И. И. Х. по електронен път на имейл [електронна поща] до „ЕОС Матрикс“ ЕООД, с която се иска предоставяне на договори за кредит, предвид установено при справка в БНБ наличие на задължения на жалбоподателя към „ЕОС Матрикс“ ЕООД.

На 20.01.2025 г. е получен отговор от „ЕОС Матрикс“ ЕООД с № 00182, в който са описани задълженията на жалбоподателя, а по отношение на искането за предоставяне на договорите за кредит е постановен отказ, поради това че И. Х. е страна по тези договори и следвало да разполага с екземпляри от тях.

При така приетата фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Отправено е искане по чл.376 от ЗЗЛД до администратор на лични данни, какъвто „ЕОС Матрикс“ ЕООД не оспорва че е, а и същият безспорно попада в хипотезата на определението по чл.4, т.7 от Регламент 2016/679, предвиждащ, че „администратор“ означава физическо или юридическо лице, публичен орган, агенция или друга структура, която сама или съвместно с други определя целите и средствата за обработването на лични данни; когато целите и средствата за това обработване се определят от правото на Съюза или правото на държава членка, администраторът или специалните критерии за неговото определяне могат да бъдат установени в правото на Съюза или в правото на държава членка.

На основание възникнало между И. И. Х. и „ЕОС Матрикс“ ЕООД облигационно отношение, по силата на два сключени договора за цесия между „Р. (България)“ ЕАД и „ЕОС Матрикс“ ЕООД, съдът приема за безспорно установено, че оспорващият е субект, чийто лични данни са обработвани от дружеството-ответник, и респ. има право като субект на това обработване на достъп до обработваните от администратора негови лични данни, съгласно чл.15 от Регламент 2016/679.

При това, за ответника „ЕОС Матрикс“ ЕООД като администратор на лични данни съществува нормативно установено задължение да се произнесе по подаденото от И. Х. заявление, съгласно разпоредбата на чл.12, § 3 от Регламент 2016/679.

Съгласно чл.4, §1 от Регламент 2016/679, „лични данни“ означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано („субект на данни“); физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице.

Според чл.4, §2 от Регламент 2016/679, „обработване“ означава всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни, подреждане или комбиниране, ограничаване, изтриване или унищожаване.

В чл.376, ал.1 от ЗЗЛД е регламентирано, че субектът на данни упражнява правата по чл.15 - 22 от Регламент (ЕС) 2016/679 чрез писмено заявление до администратора на лични данни или по друг определен от администратора начин.

В чл.15 от Регламент 2016/679, е предвидено „право на достъп на субекта на данните“, като в §1 е прието, че „субектът на данните има право да получи от администратора потвърждение дали се обработват лични данни, свързани с него, и ако това е така, да получи достъп до данните... ”.

Според чл.15, §3 от Регламент (ЕС) 2016/679, „администраторът предоставя копие от личните данни, които са в процес на обработване”.

Подаденото от И. Х. заявление е във връзка с упражняване на правата по чл.15 от Регламент (ЕС) 2016/679, според §3 от който, както вече беше отбелязано, администраторът е длъжен да предостави копие от личните данни на субекта.

Действително копие на лични данни не би следвало да се отъждествява с копие от документи, в каквато насока е било и отправеното от жалбоподателя до ответника искане за предоставяне на копия от договора за кредит и договорите за цесия. Необходимо е обаче да се отчете, че разпоредбите на Регламент (ЕС) 2016/679 предоставят права на субекта на данни, които последният може да упражни, като тези права произлизат от фундаменталното право на достъп до информация за личните данни, които съответният администратор обработва на конкретен субект, като в случая обработването е започнало по повод възникнало правоотношение между администратора и субекта на данни – сключени договори за кредит и цесии, и именно тези договори се явяват носители на информация за обработваните лични данни по см. на чл.15, §1 от Регламент (ЕС) 2016/679.

Освен това с решение по дело C-487/21 СЕС отбелязва, че член 15 от Регламент (ЕС) 2016/679 определя в параграф 1 предмета и приложното поле на правото на достъп, признато на субекта на данни. Съдът уточнява, че терминът „копие“ се отнася не до документа като такъв, а до личните данни, които той съдържа и които трябва да са пълни. Следователно копие трябва да съдържа всички лични данни, които са в процес на обработване. В решението също така се подчертава, че правото на достъп, трябва да позволи на субекта на данните да провери дали свързаните с него данни са точни и дали се обработват законосъобразно. Според СЕС, администраторът е длъжен да предприеме подходящи мерки, за да предостави на субекта на данните цялата посочена информация в кратка, прозрачна, разбираема и леснодостъпна форма, на ясен и прост език. Информацията следва да се предоставя писмено или по друг начин, включително, когато е целесъобразно, с електронни средства, освен ако субектът на данните не поиска тя да бъде предоставена устно. За да се гарантира, че предоставената информация е лесна за разбиране, може да се окаже задължително възпроизвеждането на извлечения от документи, и дори на цели документи, или на извлечения от бази данни, които в частност съдържат личните данни, които са в процес на обработване. По-специално, когато лични данни са генерирани от други данни или когато такива данни са следствие от празни полета, т.е. няма насоки, които да разкриват информация за субекта на данните, контекстът, в който се обработват тези данни, е задължителен елемент, който позволява на субекта на данните да разполага с прозрачен достъп и разбираемо представяне на тези данни.

В случая, предвид прехвърлените с договори за цесия задължения на жалбоподателя по договорите му за кредит с банката на трети субект, изисква да му се предостави точна и разбираема реплика на всички данни по тези договори, за да може същият ефективно да упражни предоставените му с Регламент (ЕС) 2016/679 права.

Неоснователно е възражението на пълномощника на ответника, че жалбоподателят е имал задължение да пази сключените от него с „Р. (България)” ЕАД договори за кредит, тъй като субектът на данните не може да бъде лишен от възможността да упражни правата си по ЗЗЛД и Регламент 2016/679 във връзка със съществуващите между него и администратора на лични данни взаимоотношения.

Твърдението на процесуалния представител на ответника, че молбата е изпратена не на предоставения на сайта на дружеството адрес за кореспонденция с длъжностното лице по защита на данните или на предоставения за това имейл, а на друг имейл не може да освободи администратора на лични данни от задължението му да се произнесе по отправено до него заявление в предвидения в регламента срок.

Изложеното дотук налага на основание чл.172, ал.2, предл. второ от АПК оспорваният отказ да бъде отменен, а преписката да бъде изпратена на администратора на лични данни за предоставяне на исканите документи, съдържащи лични данни на жалбоподателя.

При този изход на спора жалбоподателят има право на разноски, които са своевременно поискани. Претендират се разноски в размер на 900 лева за адвокатско възнаграждение и 10 лева за държавна такса. Осъществената правна помощ се претендира на основание чл.38, ал.2 от Закона за адвокатурата (ЗА), съгласно който адвокатът, оказал на страната безплатна правна помощ, има право на адвокатско възнаграждение, в размер, определен от съда, което възнаграждение се присъжда на адвоката. Съдебната практика приема, че за да упражни последният това свое право, е достатъчно да представи сключен със страната договор за правна защита и съдействие, в който да посочи, че договореното възнаграждение е безплатно на основание чл.38, ал.1 от ЗА. В случая обаче договор за правна защита не е приложен, поради което съдът намира за недоказано ползването на безплатната правна помощ, така както е заявена. Поради това следва да се присъди само сумата от 10 лв., представляваща заплатената за съдебното производство държавна такса.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 и чл.173, ал.2 от АПК, Административен съд – София град, второ отделение, 30-и състав:

РЕШИ:

ОТМЕНЯ отказ на „ЕОС Матрикс“ ЕООД, обективиран в писмо № 00182/20.01.2025 г. за предоставяне на достъп до личните данните на И. И. Х..

ИЗПРАЩА преписката на „ЕОС Матрикс“ ЕООД за ново произнасяне по молбата при съобразяване на дадените с мотивите на настоящото решение указания по тълкуване и прилагане на закона.

ОСЪЖДА „ЕОС Матрикс“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] да заплати на И. И. Х. с ЕГН [ЕГН] сумата от 10 лева разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд.

Съдия: